

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 87.

Tiende Session.

49de Møde.

Lørdagen den 18de December.

(Fortsat.)

M. P. Bruun (fortsat): Jeg kan ikke skjønne, at der kan være Væsentligt til Ginder derfor, da det jo er et Spørgsmaal, som allerede er drøftet og som idag paa ny vil kunne drøftes, saaledes at det ikke blev noget ganske Nyt, der ved 3de Behandling kom til at foreligge. Mit Udgangspunkt er det, at jeg frygter for, at en saadan Bedligholdspligt for Brugeren paa den Mand Grund, hvorigennem Vandledningsrørene gaae, vil give Anledning til mange flere Trætter og Ulemper, end om det Modsatte antages, at det bliver den, for hvis Skyld Vandledningsrørene lægges, der har Forpligtelsen til Bedligholdspligten, imod selvfølgelig at have Udgang til den anden Mand Grund for der at udføre Bedligholdsarbejdet.

Drejer: Jeg har ogsaa haft ikke ringe Tvivl med Hensyn til Indholdet af Nr. 3 i § 12 og navnlig med Hensyn til det, som den sidste ærede Taler har gjort opmærksom paa; men jeg er dog kommen til det Resultat, at derved maaskee ikke kunde være Betænkelighed i den Grad, at man ikke skulde kunne gaae ind paa Bestemmelsen, som den nu findes, og det kan vel være, at man, naar man overhovedet gaaer ind paa Tanken i dette Punkt, ikke har nogen bedre Udvei end den, der er valgt i Forslaget, thi skøndt det jo vistnok kan give Anledning til Tvist og en og anden Ulempe, at den Mand, gennem hvis Jord en Ledning gaaer,

der blot er til Nytte for anden Mand, skal holde den vedlige, saa kan det Modsatte, nemlig at den, for hvis Skyld Ledningen er anlagt, selv skal holde den vedlige, dog sikkert give Anledning til maaskee ligesaa store Vankeligheder og Tvistigheder, og især vilde nok den Udgang til anden Mand Grund, som nødvendigvis da maatte gives Gieren af Anlægget, kunne afføde ligesaa store Misligheder og Vankeligheder; da der derhos er tilfaldt den Paagældende fuld Erstatning, synes det — efter hvad jeg for Diebliffet formaar at skjønne, — at man nok kan tage Bestemmelsen, som den foresindes.

Thalbitzer: Jeg maa ganske slutte mig til den sidste ærede Taler; thi det er jo en Pligt, der allerede er paalagt ved den ældre Vandlovgivning, navnlig ved Forordningen af 1846, at man skal vedligeholde de Grøfter, som gaae over Ens Lod, om de end ere til Nytte alene for Andre. Jeg troer nu ogsaa, at Bedligholdelsen vil blive lettere, naar der bliver lagt Drainingsrør, især hvis de, hvad vel i Reglen vil ske, blive nedlagte der, hvor de gamle Grøfter have gaaet; thi det er der, hvor man lettest kommer til, hvor Vandet har et naturligt Fald og Aflob. Paa den anden Side maa man ogsaa see hen til, at naar Forpligtelsen ikke bliver paalagt den, over hvis Grund Drainingsanlægget gaaer, saa vil han ikke bryde sig meget om, at der skeer en eller anden Molest derved; man kan tænke sig, at Rørene kunne blive tilstoppede og Anlægget forroffes derved, at der kjøres derover, eller ved Bløining, naar Rørene ikke ligge tilstrækkeligt dybt, ved Optagelse af Steen, ved Gravning osv., og man kan ikke forudsætte, at Gieren af Grunden,